

Kohtuasi C-676/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

11. detsember 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Aragoni autonoomse piirkonna kõrgeim kohus, Hispaania)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

23. november 2020

Apellant:

Asociación Estatal de Entidades de servinidad a Domicilio (riiklik koduhooldusteenuste asutuste ühendus. ASADE)

Vastustaja:

Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón (Aragoni piirkondliku valitsuse tervishoiuministeerium)

Põhikohtuasja ese

Põhikohtuasja ese on välja selgitada, kas Aragoni autonoomse piirkonna õigusnormid, mille kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud sõlmida isikutele sotsiaalteenuste osutamiseks kokkuleppeid eraõiguslike mittetulundusühendustega, järgimata liidu riigihankeõigusnormides ette nähtud menetlusi, on õiguspärased.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

„Tõlgendamise eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 267 – Riigihankelepingud – ELTL artiklid 49 ja 56 – Direktiiv 2014/24/EL – Direktiiv 2006/123/EÜ – Riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud sõlmida isikutele sotsiaalteenuste osutamiseks kokkuleppeid eraõiguslike

mittetulundusühendustega, järgimata liidu riigihankeõigusnormides ette nähtud menetlusi“.

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigusega – ELTL artikliga 49 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL artiklitega 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud sõlmida kokkuleppeid eraõiguslike mittetulundusühendustega – mitte ainult vabatahtlike ühendustega – isikutele igat laadi sotsiaalteenuste osutamiseks kulude hüvitamise eest, kasutamata direktiivis [2014/24/EL] ette nähtud hankemenetlust, olenemata hinnangulisest maksumusest, lihtsalt seeläbi, et nimetatud kokkulepped kvalifitseeritakse eelnevalt kokkulepeteks, mis ei ole lepingulised?
2. Kas liidu õigusega – ELTL artikliga 49 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL artiklitega 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mis võimaldavad riigihankealastest õigusnormidest kõrvale hoida seeläbi, et üldistes huvides tervishoiu- või sotsiaalteenuste osutamiseks kasutatakse oma vahenditega haldamise täiendusena või selle asemel kooskõlastatud tegevuse tehnikat, mitte seetõttu, et see tehnika on sobiv nõuetekohaseks teenuse osutamiseks, vaid konkreetsete sotsiaalpoliitika eesmärkide saavutamiseks, mis mõjutab teenuse osutamise viisi või mille täitmist teenuseosutajalt nõutakse valikukriteeriumina, ja seda isegi siis, kui avalikustamise, konkurentsi ja läbipaistvuse põhimõtted on endiselt kohaldatavad?
3. Kui see on nii, siis kas liidu õigusega – juba viidatud sätetega ja lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 15 lõike 2 punktiga b – on kooskõlas nende kokkulepete reserveerimine ainult ja eranditult mittetulundusühendustele – mitte ainult vabatahtlikele ühendustele –, isegi kui järgitakse läbipaistvuse ja avalikustamise põhimõtet?
4. Kas teenuste direktiivi [2006/123/EÜ] artikli 15 lõike 2 punkti b arvestades võib asuda seisukohale, et kui anda hankijatele kaalutusõigus kasutada kooskõlastatud tegevust, et usaldada sotsiaal- ja tervishoiuteenuste haldamine mittetulundusühendustele, tähendab see, et nende teenuste turule pääsemine sõltub õiguslikust vormist? Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas teenuste direktiivi artikli 15 lõike 7 kohaselt on õiguspärased sellised riigisisesed õigusnormid nagu need, mille kohta on küsimus esitatud ja mille puhul riik ei ole õigusliku vormi nõude lisamisest komisjonile teatanud?

5. Juhul kui vastused eelmistele küsimustele on jaatavad, siis kas ELTL artikleid 49 ja 56, riigihangete direktiivi [2014/24/EL] artikleid 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) ning parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud mittetulundusühenduste (mitte ainult vabatahtlike ühenduste) puhul, kellega sõlmida kokkulepe isikutele igat liiki sotsiaalteenuste osutamiseks – lisaks selle direktiivi artikli 2 lõike 2 punktis j loetletud teenustele –, näha valikukriteeriumide hulgas ette, et ühendus peab asuma *selles kohas või geograafilises piirkonnas, kus hakatakse teenust osutama?*

Viidatud Euroopa Liidu õigusnormid

ELTL artiklid 49 ja 56.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65): põhjendused 6 ja 114 ning artiklid 76 ja 77 (koostoimes artikli 74 ja XIV lisaga).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36): artikli 15 lõiked 2 ja 7.

Euroopa Kohtu 19. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce jt (C-159/11, EU:C:2012:817).

Euroopa Kohtu 13. juuni 2013. aasta kohtuotsus Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).

Euroopa Kohtu 19. juuni 2014. aasta kohtuotsus Centro Hospitalar de Setúbal ja SUCH (C-574/12, EU:C:2014:2004).

Euroopa Kohtu 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ jt (C-113/13, EU:C:2014:2440).

Euroopa Kohtu 28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus CASTA jt (C-50/14, EU:C:2016:56).

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

Riigi tasandil

8. novembri 2017. aasta riigihangete seadus nr 9/2017, millega võetakse Hispaania õiguskorda üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivid 2014/23/EL ja 2014/24/EL (ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico

español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014) (edaspidi „üleriigiline seadus 9/2017“): preambul, artikli 11 lõige 6 ning lisasätted 47–49.

Autonoomse piirkonna tasandil

20. aprilli 2007. aasta konstitutsiooniline Aragoni autonoomse staatuse reformi seadus 5/2007 (ley Orgánica 5/2007, de 20 de abril, de reforma del Estatuto de Autonomía de Aragón) : artikli 71 punkt 34, artikli 71 punkt 55 ja artikkel 73.

15. detsembri 2016. aasta seadus 11/2016 kooskõlastatud tegevuse kohta inimestele sotsiaal- ja tervishoiuteenuste osutamiseks (ley 11/2016, de 15 de diciembre, de acción concertada para la prestación a las personas de servicios de carácter social y sanitario) (edaspidi „autonoomse piirkonna seadus 11/2016“): preambul, artiklid 2–6, 4. lisasäte ja 2. lõppsäte.

Aragoni valitsuse 11. aprilli 2017. aasta dekreet 62/2017 tervishoiuteenuste alase kooskõlastatud tegevuse kokkulepete ning avalik-õiguslike asutuste ja mittetulundusühenduste koostöö kokkulepete kohta (decreto 62/2017, de 11 de abril, del Gobierno de Aragón, sobre acuerdos de acción concertada de servicios sanitarios y convenios de vinculación con entidades públicas y entidades sin ánimo de lucro) (edaspidi „autonoomse piirkonna dekreet nr 62/2017“): artiklid 1, 3, 4, 6, 7 ja 9–13, 1. ja 2. lisasäte ning ainus üleminekusäte.

21. juuli 1992. aasta määrus SAN/1221/2017, millega kehtestatakse Aragoni tervishoiusüsteemi väliste vahenditega tervishoiuteenuste osutamise maksimumhinnad ja tasumäärad (orden SAN/1221/2017, de 21 de julio, por la que se establecen los precios y tarifas máximas aplicables en la prestación de servicios sanitarios con medios ajenos al Sistema de Salud de Aragón) (edaspidi „autonoomse piirkonna määrus SAN/1221/2017“): artikkel 2.

Tervishoiuministri 21. augusti 2017. aasta määrus, millega kiidetakse heaks kooskõlastatud tegevuse kokkuleppe menetlus AIDSi haigete hooldamiseks taastuskodudes Aragoni autonoomses piirkonnas (orden del Consejero de Sanidad por la que se aprueba el expediente relativo al acuerdo de acción concertada para la atención en dispositivos asistenciales de carácter residencial para enfermos de SIDA en la Comunidad Autónoma de Aragón, de 21 de agosto de 2017) (edaspidi „autonoomse piirkonna määrus AIDSi haigetele abi andmise kohta“).

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

Õigusaktide kokkuvõte

- 1 Aragoni autonoomne piirkond võttis talle Hispaania põhiseadusega sotsiaalabi valdkonnas määratud pädevuse ja autonoomse staatusega talle muu hulgas sotsiaalhoolekande, tervishoiu ja rahvatervise ning hariduse valdkonnas antud pädevuse alusel vastu autonoomse piirkonna seaduse 11/2016, mis rakendati

autonoomse piirkonna dekreediga nr 62/2017. Nende õigusaktidega kehtestati ja reguleeriti sisuliselt kooskõlastatud tegevuse tehnikat sotsiaal- ja tervishoiuteenuste osutamiseks isikutele, jättes samas kooskõlastatud tegevuse kokkulepete sõlmimise õiguse avalik-õiguslikele asutustele ja eraõiguslikele mittetulundusühendustele (jättes nendest seega välja tulundusühingud). Sellele normistikule lisandus autonoomse piirkonna määrus SAN/1221/2017, millega kehtestati väliste vahenditega tervishoiuteenuste osutamise hinnad.

- 2 Varasemate õigusnormide alusel võeti vastu autonoomse piirkonna määrus AIDSi haigetele abi andmise kohta, mis on käesolevas menetluses otseselt vaidlustatud.
- 3 Tuleb märkida, et kõik eespool viidatud autonoomse piirkonna õigusnormid võeti vastu enne seda, kui kiideti heaks üleriigiline seadus nr 9/2017, mis reguleerib riigihankeid Hispaanias – valdkond, mis kuulub riigi ainupädevusse – ja millega võeti Hispaania õiguskorda üle muu hulgas direktiiv 2014/24.

Põhikohtuasi

- 4 Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (riiklik koduhooldusteenuste asutuste ühendus, ASADE) esitas 2017. aasta oktoobris eelotsusetaotluse esitanud kohtule kaebuse autonoomse piirkonna määruse peale AIDSi haigetele abi andmise kohta. Selles kaebuses nõudis ta lisaks nimetatud määruse tühistamisele autonoomse piirkonna määruse SAN/1221/2017 ja autonoomse piirkonna dekreeidi 62/2017 tühistamist ning Euroopa Kohtule tõlgendamise eelotsusetaotluse esitamist autonoomse piirkonna seaduse 11/2016, konkreetselt selle artikli 2, ja autonoomse piirkonna dekreeidi 62/2017 kooskõla kohta ELTL artikliga 49, direktiivi 2014/24/EL artikliga 77 ja direktiivi 2006/123/EÜ artikli 15 lõikega 2.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 5 Apellant ASADE väidab, et Euroopa Kohtule tuleb esitada eelotsusetaotlus autonoomse piirkonna seaduse 11/2016 ja autonoomse piirkonna dekreeidi 62/2017 tõlgendamise kohta, sest autonoomseid õigusnorme ei saa riigihankealaste õigusnormide kohaldamisalast välja jätta. Ta väidab, et autonoomse piirkonna õigusnormid näevad ette teenuste hankelepingute sõlmimisega sarnased menetlused, milles saavad aga osaleda ainult mittetulundusühingud, ja on seega vastuolus ELTL artikliga 49 ja direktiivi 2006/123 artikliga 15. Ta leiab, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt (kohtuotsused Centro Hospitalar de Setúbal y SUCH (C-574/12) ja CASTA jt (C-50/14)) on asutamisevabadusele lubatud kehtestada ainult piirang, mille kohaselt saavad teatud tegevusaladel tegevust alustada üksnes üksused, millel on eriline õiguslik vorm, nagu mittetulundusühingud, ainult teatavatel erandlikel põhjustel, mis on seotud solidaarsuse ja eelarve tõhususe põhimõtetega. Ta leiab, et Euroopa Kohtu praktikas on tunnustatud üksnes võimalust sõlmida otselepinguid vabatahtlike ühendustega, kuid kõnealused autonoomse piirkonna õigusnormid ei kohalda sellist erandit mitte ainult nendele ühendustele, vaid ka

mittetulundusühendustele, mis laiendab asutamisvabaduse piiramise võimalusi. Ta leiab, et vaidlusalused autonoomse piirkonna õigusnormid muudavad eelarve tõhususe põhjuse tulemusetuks, kuna autonoomse piirkonna määru SAN/1221/2017 on ette nähtud samad teenustasumäärad nii mittetulundusühingutele kui ka tulundusühingutele, kellega sõlmitakse lepingud riigihankealaste õigusnormide alusel, ning neid tasumäärasid kohaldatakse kõigil juhtudel, kui teenust osutatakse väliste vahenditega, eristamata kooskõlastatud tegevust ja kaudset haldamist.

- 6 Consejería de Sanidad väidab, et vastavalt ELTL artiklitele 14 ja 106, aluslepingule lisatud protokollile 26 ja direktiivi 2014/24 põhjendusele 114 on autonoomsed piirkonnad, sealhulgas Aragoni piirkond, võtnud selles valdkonnas vastu õigusaktid oma sotsiaal- ja üldhuviteenuste korraldamise volituse alusel ning otsustanud kehtestada erinevad seda liiki teenuste haldamise vormid, võimaldades äriühingutel nende teenuste haldamise alal tegutseda kaudse haldamise teel. Järelikult ei saa järeldada, et teised üksused peale mittetulundusühingute on seda liiki teenuste osutamisest välja jäetud. Ta väidab, et kolmandat üldhuviteenuste haldamise viisi ei loodud mitte autonoomse piirkonna seadusega 11/2016, vaid direktiiviga 2014/24, ning et Aragoni autonoomne piirkond võttis selle variandi oma õiguskorda üle. Kooskõlastatud tegevust käsitlevad õigusnormid ei riku riigihankealaste õigusnorme, sest need on erinevad viisid, kuna kooskõlastatud tegevus ei ole leping. Consejería de Sanidad leiab, et asutamisvabadust ega teenuste osutamise vabadust ei ole rikutud, kuna tema hinnangul on see, et tervishoiuvaldkonnas on kooskõlastatud tegevuse õigus jäetud ainult mittetulundusühingutele, eelkõige AIDSi haigete taastuskodude haldamiseks, liidu õigusega kooskõlas. Tema arvates on see õiguse reserveerimine piisavalt põhjendatud liidu õiguse kõikehõlmavuse ja solidaarsuse põhimõtetega ning majandusliku tõhususe ja sobivuse põhjustega, kuna see võimaldab seda üldhuviteenust osutada majandusliku tasakaalu tingimustes peamiselt üldistes huvides loodud organisatsioonide poolt vastavalt liidu kohtupraktikale.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

Õiguslik probleem

- 7 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib alustuseks, et arvestades selliseid Euroopa Kohtu otsuseid nagu Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce (C-159/11) ja Piepenbrock (C-386/11), hõlmab mõiste „rahaliste huvidega seotud leping“ ka lepinguid, mille puhul piirdub kokkulepitud tasu lepingu esemeks oleva teenuse osutamisel tekkinud kulude hüvitamisega. Nagu märgib Euroopa Kohus kohtuotsustes CASTA jt (C-50/14) ja Azienda sannitaria locale n. 5 „Spezzino“ jt (C-113/13), ei saa lepingut riigihankelepingu mõiste alt välja jätta ainuüksi seetõttu, et ette nähtud tasu piirdub teenuse osutamisega seotud kulude hüvitamisega või et leping on sõlmitud mittetulundusühinguga. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tuletab meelde, et kohtuotsuses CASTA jt (C-50/14) otsustas

Euroopa Kohus, et teenuselepingu sõlmimine vabatahtliku ühendusega otse, ilma eelneva teate avaldamiseta, on liidu õigusega kooskõlas tingimusel, et otsus vastab eelarve tõhususe kriteeriumile ja et selle lepingu sõlmimine aitab täita sotsiaalset ülesannet ja solidaarsuse eesmärke.

- 8 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et kuigi direktiivi 2014/24 põhjendus 114 ning artiklid 76 ja 77 põhinevad hankelepingute sõlmimise eeskirjade kohaldamise üldreeglil, on liikmesriikidele jäetud suur vabadus osutada üldistes huvides tervishoiu- ja sotsiaalteenuseid ise või korraldada nende teenuste osutamise viisi, kusjuures lepingute sõlmimise õiguse reserveerimine (artikkel 77) ja isegi otselepingute sõlmimine on lubatud, nagu nähtub põhjenduse 114 lõpuosast, kus on toodud standardnäited tegevustest või korraldusest, mis toimub hankelepingute väliselt.
- 9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus järeltab sellest, et direktiiv 2014/24 annab liikmesriikidele vabaduse osutada selliseid teenuseid ise ilma hanke korraldamise kohustuseta, aga laias mõttes, st ilma turul tegutsevate ja või mitte tegutsevate üksuste või tulundus- või mittetulundusühingute vahel vahet tegemata, ning et Euroopa Kohtu praktikas on vaid erandjuhtudel otsustatud, et teatud liiki teenuste kohta on võimalik sõlmida lepinguid vabatahtlike ühendustega otse, ilma eelnevat teadet avaldamata, kui see otsus on eelarve tõhususe kaalutlustel põhjendatud ja täidab solidaarsuse eesmärki ja sotsiaalset ülesannet.
- 10 Vaidlusaluse autonoomse piirkonna seaduse 11/2016 kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et selles seaduses on kooskõlastatud tegevus sotsiaal- ja tervishoiuteenuste haldamise viis, lisaks oma teenuste otsesele haldamisele oma vahenditega ja kaudsele haldamisele hankelepingu alusel (artikkel 2). Ametiasutused võivad osutada selliseid teenuseid ühel nendest kolmest viisist. Kooskõlastatud tegevus on määratletud kui mittelepinguline korralduslik vahend (artikkel 3) ja see on mõeldud täiendava võimalusena oma vahenditega otse haldamisele nende teenuste puhul, mida osutavad ametiasutused otse (lisasäte 4).
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et eespool viidatud sätetest koostoimes autonoomse piirkonna seaduse 11/2016 artikli 5 lõigetega 2 ja 4 nähtub, et kooskõlastatud tegevuse kasutamist ametiasutuse poolt täiendava võimalusena oma vahendite kaudu otse haldamisele ei määra mitte niivõrd nende teenuste spetsiifilisus või eripära, mida tuleb osutada (seadus võimaldab järeltabada, et ükskõik milline nendest kolmest viisist on seda liiki teenuste nõuetekohaseks osutamiseks sobiv), vaid pigem eesmärk, mida selle tegevuse kasutamisega taotletakse ja mis on põhjendatud üksusega, kellel palutakse teenust osutada. Tuleb arvesse võtta, et selle seaduse artikli 5 lõige 2 näeb selle tehnika rakendamise juhtusid määratledes ette kolm olukorda alternatiividena, nii et selle tehnika kasutamine ei pea tingimata olema põhjendatud „teenuse konkreetset sisu arvestades selle haldamisvormi sobivusega“.

- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõlgendab seda nii, et kooskõlastatud tegevuse eesmärk ei ole mitte niivõrd teatud üldhuviteenuse sobiv osutamine – erinevalt liidu hankelepingute alastest õigusnormidest ei piiritle vaidlusalused õigusnormid konkreetseid teenuseid –, sest seda sobivuse nõuet saab täita ka hanke kaudu, kuivõrd teenuse osutamine mittetulundusühingu poolt, mis on teatavate tunnustega. Järelikult ei määra kooskõlastatud tegevuse kasutamist mitte teenuste osutamine, vaid seda osutava isiku profiil. Autonoomse piirkonna seaduse 11/2016 artikli 5 lõike 4 sätteid arvestades näib, et seda tehnikat tuleb seega käsitada sotsiaalpoliitika vahendina, mille teostajad on üldiselt mittetulundusühingud ja konkreetsetelt ametiasutuse poolt väljavalitud.
- 13 See tähendab aga, et eeldatakse, et kõik mittetulundusühingud on nende staatuse tõttu eelarveliselt ja rahaliselt tõhusad, mida ei saa kuidagi järeldada ei liidu õigusnormidest ega erandjuhust, kus Euroopa Kohus on ainult ja eranditult seoses vabatahtlike ühendustega aktsepteerinud, et hanketehnikat ei kohaldata ja teatavate teenuste puhul võib sõlmida otselepingud ilma eelneva avalikustamiseta. Sellele tuleb lisada, et kaudne (hankelepingu alusel toimuv) haldamine ja kooskõlastatud tegevus näivad olevat majanduslikus mõttes sama tõhusad, sest autonoomse piirkonna määrust SAN/1221/2017 kohaldatakse vahet tegemata mõlemal juhul.
- 14 Lõpuks on kooskõlastatud tegevus reserveeritud ainult ja eranditult mittetulundusühingutele üldistes huvides tervishoiu- või sotsiaalteenuste osutamiseks. Seda tegevust peetakse täiendavaks võimaluseks ametiasutuste poolt nende teenuste otse osutamisele, milleks kasutatakse oma vahendeid, mitte nende teenuste sobiva osutamise seotud põhjustel (st kodaniku täieliku rahulolu nimel), vaid ametiasutuse teatavate sotsiaalpoliitika eesmärkide saavutamiseks. Mittetulundusühingud muutuvad sellise poliitika ja selliste eesmärkide teostajateks.

Eelotsusetaotluse esitamise vajalikkuse põhjendamine

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et apellatsioonkaebuse ese on autonoomse piirkonna määrus AIDSi haigetele abi andmise kohta. Selles kaebuses on mittetulundusühingutega kooskõlastatud tegevust õigustatud napilt ja pikemalt põhjendamata sellega, et seda avalikku üldhuviteenust osutaval ametiasutusel puuduvad oma vahendid, sellega, et ametiasutuse käsutuses olevaid personali- ja materjalivahendeid ei ole kohane suurendada ja et on vaja säilitada AIDSi haigetele abi osutamise teenuste järjepidevus Aragonis.
- 16 Vaidlustatud haldusakti kehtivus sõltub sellest, kas kohaldatavad õigusnormid on kooskõlas liidu õigusega, mistõttu on põhjendatud käesoleva eelotsusetaotluse esitamine. Mõistagi tuleb märkida, et kui autonoomse piirkonna seaduses 11/2016 sätestatud normid kooskõlastatud tegevuse kui teatavate üldhuviteenuste otse haldamisele täiendava haldamistehnika kohta ei ole liidu õigusega kooskõlas, kuna need rikuvad eelkõige asutamisevabaduse põhimõtet, on vaidlustatud

haldusakt vaevalt selle õigusega kooskõlas ning seega ei oleks vaja teha otsust selle kohta, kas nimetatud akt on kohaldatavate õigusnormidega kooskõlas.

TÖÖDOKUMENT